

МАЛН

Плато испред
Храма Светог Саве
Врачар, Београд
9. април - 22. април

Васкршњи
Фестивал
код Храма

СВЕТОСАЦ

ДРАГА ДЕЦО,

Ближи нам се Васкрс, највећи и најрадоснији хришћански Празник над Празницима, Славље над Слављима. За вас и ваше најмилије припремамо „Васкршњи фестивал код Храма“ где вас, у периоду од 9. априла до 22. априла, уз васкршње зеке и вртешке, пролећне песме и цветне инсталације, очекује велики број изненађења у оквиру богатог празничног програма, позоришних представа и изложби, пројекције цртаћа, креативних радионица и дружења са вашим омиљеним спортистима.

Са жељом да празнике проведете са онима које волите, уз благодат, милост и мир од Бога оца и Господа нашега Исуса Христа и Духа Светога, уз радосни васкршњи поздрав:

Христос васкрсе!

Ваистину васкрсе!

Ваш Мали Светосавац

БАЈКА О СУНЦОКРЕТУ

РАДМИЛА МИШЕВ

Док је Господ Исус Христос ходио по земљи, свуда га је пратила његова мајка, Пресвета Богородица. Кад је Господ пострадао, остала је поред крста, на којем је са Сином и Богом било разапето и њено мајчинско срце. А кад се Христос после Васкрсења вазнео на небеса, Богородица је молила да и њу узме к себи, али њени дани на земљи још нису били испуњени. Зато је она ишла и проповедала науку који је Син оставио људима. Путовала је по читавој земљи. Одлазила и у далеке крајеве, где је људе упућивала у истину вере.

Једном је олуја скренула њен брод са пута и донела га на обале чудесног острва - планине, где су се налазила многобожачка светилишта. Кад је ступила на обалу, идоли попадаше у море, а њој се јави глас који рече да јој је то тло даровано да навек буде врт њен. Ту се потом настанише монаси, сазидаше многе манастире и до дана данашњег, тај чудесни врт постоји. То је Света гора Атонска.

Поштована и вољена од свих, Богородица је, кад је дошло време, напустила овај свет, пролазиви кроз врата смрти као и сваки живи створ земаљски, да би по смрти била узнета на небеса. Апостоли и ученици Христови туговаху за Богородицом, иако су знали да она пребива у бескрајној радости. Недостајала им је њена близина, поука, утеха, доброта, љубав, вера и истинито сведочење.

Богородици беше жао да за њом тугују, па се јави једном ученику и рече да ће им

као утеху дати чудесну биљку која ће расти најпре тамо где је остао траг њених стопа, а касније се проширити по свим земљама где се реч и име Христово слави.

Тако је из Богородичиних стопа по земљи изникао сунцокрет. Као што је она гледала у Христа, Сина и Бога, тако сунцокрет гледа у сунце, и воли га као што је она волела. Без речи, само примером показује своју истрајну веру и љубав, а кад дође јесен и време за нестанак са земље, наставља да живи кроз своје плодове грејући, хранећи и светлећи. У лелујавом пламичку кандила скривено је мало сунце, које уз молитву стреми ка Господу.

Кажу да сунцокрет не расте само на Светој Гори. Сва је Света Гора један велики сунцокрет, који дише, живи и расте у молитви и од молитве, стремићи једино и само Сунцу Правде и Истине Господу Исусу Христу.

ФОМКА КИСТЕЊ

*По мотивима приче Н. Каразина „Фомка Кистењ“,
превела и приредила Р. М.*

Давно је то било, али се још увек памти и приповеда како се једног пролећа у нашем крају појавио страшни разбојник, Фомка Кистењ. Окупио је банду сурових момака. Харили су целим округом. Милости нису имали ни према коме. Власти су расписале потерницу. Дружину су некако успели да похватају, али главни разбојник им је стално измицао. Зато је донета одлука да свако ко га нађе, може одмах да га убије, као бесног пса. Ни то није помогло, Фомка је, попут вука, успевао да нањуши и избегне све заседе.

У ноћи Христовог Васкрсења, сви су пошли у цркву на свету Васкршњу Литургију. Само је у једној богатој кући остао болесни дечак и његова стара дадиља. Када су се родитељи вратили из цркве, видеше отворена врата и дадиљу која чврсто спава. – Да ли је неко долазио? забринута упиташе сина. – Долазио је један дека. Знате како је био велики, ма не, био је огроман и имао је густу црну браду. Кад је ушао у собу ја сам му даровао васкршње јаје које сам сам ишарао и рекао: Христос воскрес! Он ме погледао некако чудно, сав се стресао, мало поћутао и одговорио: „Ваистину воскрес!“ Затим је ово ставио на кревет, окренуо се и без речи изашао. – испричао је дечак родитељима.

Згранути родитељи су видели у кревету буздован - шестопер. То старинско, убојито оружје, користио је страшни Фомка Кистењ (кистењ значи: буздован).

Потера је одмах кренула. Сакупило се много наоружаних људи, чврсто решених да Фомку нађу и убију. Кад су дошли на трг испред цркве, видеше страшног зликовца како клечи на коленима и нетремице гледа у велики златни крст на цркви. Појурише су да га ухвате, а он, као из сна пробуђен, погледа око себе и узвикну: „Христос воскрес!“ Сви у глас одговорише: „Ваистину воскрес!“ Дође и свештеник са крстом у руци. Погледа разбојника, приђе му без страха и рече: „Христос воскрес!“ Фомка Кистењ му радосно одговори: „Ваистину, ваистину Воскресе!“ „Хоћеш ли да пољубиш свети крст?“ упита свештеник. „Недостојан сам“, одговори, скрушено сагињући главу.

Свештеник га ипак благослови и принесе крст његовим уснама. Нико, до Бог једини, не зна шта се тада догађало у души разбојниковој? Од додира са светињом он уздрхта и паде ничице. Није се бунио кад су стражари пришли да га ухапсе. Мирно је пружио руке да га свежу и пошао са њима у полицију. На сва питања је одговарао са: „Христос воскрес!“

Лекари су закључили да је разбојник полудео, односно, како се то народски каже: сишао с ума, али владика, обраћајући се присутнима, строго рече: „Он је раније био безуман, поробљен од мрачних сила. А сада се његова душа просветлила!“ и узе га к себи. Фомка постаде тих и кротак као јагње. Његово покајање је било истинско.

Ускоро је град и целу област задесила страшна епидемија. Умирало је по неколико десетина људи на дан. Тада се видело да је некадашњи опаки разбојник, Фомка звани Кистењ, Божји човек: није се бојао заразе, улазио је у све куће и помагао болеснима, доносио воду, хранио их, превијао, чистио, неговао, сахрањивао, тешио и стално говорио: „Христос воскрес!“

Почетком зиме, кад су стегли јаки мразеви, епидемија је престала. Мештани су причали о Божјем човеку који је дан и ноћ, без сна, хране и одмора свима помагао. Тражили су га, али, он је нестао без трага.

Прошло је од тада доста година. Једном, дубоко у шуми ловци наиђоше на пећину. Из ње изађе пустињак, отшелник и исприча им шта је преокренуло његову душу, ум и срце. Објашњење се састојало од само две речи: „Христос воскрес!“

МОЛИТВА ПОСЛЕ СПАВАЊА

Мили Боже, за санак ти хвала,
Бого Мати, Ти све си ми дала.

Анђели ми у сну запеваше
и од ружних снова сачуваше.
Зато срећна из сна се ја будим
уз молитву новом дану жудим,
Мили Боже, за санак ти хвала,
Бого Мати, Ти све си ми дала.

Снежана Ђурђевић

Илустровао: Тома Сарамандић

ЧУДЕСНИ ПОДВИЗИ АЗБУЧКА ПРВОГ У ТРИДЕСЕТ СЛОВА

Књига А

друго издање, 2017, 14,5 x 20 цм, 160 стр., тврд повез, ћирилица
ISBN 978-86-519-1966-7

Издавач: „Службени Гласник РС“

аутор текста - **Дејан Алексић**,
илустровао - **Лука Тилингер**

Награда „Раде Обреновић“, коју додељују Змајеве дечје игре,
додељена је Дејану Алексићу за књигу ЧУДЕСНИ ПОДВИЗИ
АЗБУЧКА ПРВОГ У ТРИДЕСЕТ СЛОВА.

СЕРАФИМИНО НЕОБИЧНО ПУТОВАЊЕ ЦД / ДВД

Радња овог анимираног филма се одиграва у Русији за вре-
ме великог отаџбинског рата. Девојчица Сима, кћерка прога-
њаног свештеника, налази се у дечијем дому. У њеној најтежој
животној ситуацији помаже јој Свети Серафим Саровски ...

ДЕЧИЈИ ХОР СРПСКОГ ПЈЕВАЧКОГ ДРУШТВА „ЈЕДИНСТВО” - КОТОР

У оквиру Српског пјевачког друштва "Јединство" из Котора које је основано још 1839. године, поред сениорског хора, постоји и делује и дечији хор, који у овој форми постоји од 2001. године. Дечији хор је настао спонтано, када је групу деце која је похађала веронауку при цркви Светог Николе, садашња диригентка хора, Ивана Кривокапић, почела да подучава певању црквених песама.

Наши вредни другари су сада редовни учесници црквених манифестација и академија и често певају на недељним и празничним литургијама и врло активно учествују у богослужењу. Запажене наступе поред градова широм Црне Горе, имали су и у Будимпешти и Београду. Поред духовних песама, на репертоару имају и популарне песме које изводе уз музичку сарадњу проф. Ане Михаљевић (клавир) и Петра Букилице (гитара).

УСПАВАНКА ЗА БЛИЗАНЦЕ

Љуља мајка цурицу
к'о царицу Милицу:
„Спавај мирно, лица снена
к'о прелепа Јелена!”

Љуља мајка свог јунака,
Краљевића Марка.
Смирај дана, свуд тишина,
Љуља краља Вукашина.

Сунце зађе,
месец скочи,
и мами се—
склопе очи.

Јован Јовановић Змај

„ШУМСКИ ВРТИЋ“

Кроз шумицу води путић,
ту је један мали вртић.
Од лишћа је и од цвећа
и од траве и дрвећа.
Тамо зеца води мама,
веверица иде сама.
Ту су срне, медведићи,
па жежеви и пужићи.
Довели су чак и врапца,
онда једног малог жапца.

Тета Лија све их чува,
тата Меца ручак кува.
Сваког дана слушам грају,
па се питам: Шта играју?
Које приче они знају?
Да ли знају да цртају?
Ако све то добро знате,
молимо Вас, испричајте!

„Чаробна шума“, акрилик на платну,
Мирјана Бобић Мојсиловић

ДРАГИ НАШИ СВЕТОСАВЦИ,

Позивамо све ученике, родитеље, наставнике, вероучитеље, предшколце и васпитаче, да нам се придруже идејом, предлогом или активним учешћем у организацији креативних радионица за децу, предавања, школица, културно-едукативних активности, разноврсних фестивала и програма. Охрабрујемо и све мале музичаре да нам се придруже у раду Дечијег хора „Растко“ при Храму Светог Саве.

Позив важи и за све талентоване писце, мале и велике, сликаре и уметнике, драматурге и спортисте. Ваше предлоге и сугестије као и литерарне и илустроване радове за наш часопис, можете послати на следећу адресу:

**Храм Светог Саве
Са назнаком: За Светосавац
Крушедолска 2а
11000 Београд**

Или путем електронске поште на: svetosavac15@gmail.com

Ваш Светосавац